[279] انسانی واخلاقي وفضيلتها از محيط زندگی جامعه رخت بربسته است، از فضيلتهای انسانی جز اندکی بسان قطراتی که ته مانده ظرف آب می باشد، باقی نمانده، وجامعه در زندگی وشرائط ذلت بار وننگينی بسر می برد. هان، آيا نمی نگريد که به حق عمل نمی شود واز باطل وبيداد روی نمی گردانند، شايسته است که در چنين محيط ننگبار (انسان با ايمان و فضيلت خواه وحق پو به فداکاری وجانبازی در راه حق وعدالت واحياء ارزشهای والای انسانی بپا خيزد) وبه ديدار پروردگارش شور وعشق نشان دهد، من در چنين شرائطي مرگ را جز نيك بختی وزندگی با خودکامگان را چيزی جز رنج ونکبت نمی دانم. ودر روايتي ديگر اينگونه آمده: بدرستيکه روزگار ما دگرگونی منفی يافته وزشتيها وضد ارزشها آشکار وارزشهای والای انسانی از محيط جامعه رخت بر بسته، وتنها بسان قطرات مانده ته ظرف، باقی مانده است، وجامعه در زندگی و شرائط ذلت بار وننگينی بسر می برد. هان، آيا نمی نگريد که به حق عمل نشده واز باطل روی گردانده نمی شود، شايسته است در اين محيط انسان به ديدار پروردگارش شور و عشق نشان دهد، بدرستيکه من در چنين شرائطي مرگ را جز سعادت و زندگی با ستمکاران را جز رنج ونکبت نمی دانم. بدرستيکه مردم بندگان دنيايند، ودين لقلقه زبانشان بيش نيست، تا آنجا مدافع دين خود هستند که زندگی ماديشان تأمين شود، وهر گاه مورد امتحان قرار گيرند ديندار بسيار کم است. _____